

Gladstone og Kvindesagen.

Gladstones Stilling overfor Kvinderne har mildest talt været vaklende. At han har vist levende Interesse for deres Uddannelse, selv taget Ordet for lærde Skoler og givet sin Datter Universitetsopdragelse, det kunde mulig forliges med hans nuværende afvisende Holdning overfor dens Krav paa politisk Myndighed. Men at han har ladet sin Hustru indtil de seneste Tider føre an i de liberale Kvindeforeninger, hvis Hovedmaal er politisk Agitation, og i stor Maalestok har benyttet hendes Hjælp, hver Gang han selv skulde vælges, at han i det hele ved sin Færd har bibragt Kvinderne den Tro, at han var deres Ven, for hver Gang man skred til Handling at vende »den kolde Skulder« til; det kan kun forstaas som en i høj Grad opportunistisk Politik. Og spørger man en af hans kvindelige politiske Meningsfæller om Forklaring, faar man heller intet andet Svar, end at der er saa vigtige Spørgsmaal for ham at løse, før Turen kan komme til Kvinderne, at man maa give Tid og have Taalmodighed. At nu den store engelske Statsmand viser en Kvindebrochure fra fremmed Land saa megen Opmærksomhed, som han har vist Fraülein *** Skrift, det tyder dog paa, at han nu for Alvor har taget Standpunkt — og det ikke i fremskridtsvenlig Retning.
